

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Prepuberende complotgekkies

Mijn dochter van 10 heeft het soms zwaar. Ook nu we inmiddels aardig gewend zijn aan onze nieuwe plek in Orvelte, en alle bijkomende ongemakken zoals de afstand naar school en naar klasgenootjes 'normaal' zijn geworden. Ze mist haar oude klasgenootjes, vriendjes en vriendinnetjes nog steeds, maar gelukkig wel minder dan eerst. Ze heeft er dan ook een paar hele leuke nieuwe vriendinnen bij gekregen. In en buiten Orvelte. Dat gaat allemaal inmiddels goed. Dit is niet waar ze het nog zo zwaar mee heeft. Ze heeft het nu vooral zwaar met zichzelf. Met de hormonen die in haar lijf rondgieren, met onhandige veel te lange benen, maar vooral met haar oncontroleerbare weerstand tegen alles wat wij normaal vinden. En met 'wij' bedoel ik de weldenkende mens die haar of zijn pubertijd allang is ontgroeid, kan relativiseren, de logica achter zaken goed snapt en in staat is om de juiste verbanden te leggen. Eigenlijk iemand die alles heeft wat een (gewelddadige) complotgekkie op één van de demonstraties tegen de coronamaatregelen niet heeft.

Want dat is waar ik iedere keer wanneer ik zo'n complotgekkie op tv langs zie komen, of in mijn Social Media tijdlijn zie schreeuwen, aan moet denken. Aan een prepuberend klein kind dat zijn of haar zin niet krijgt, ook al is het volkomen logisch voor zo'n beetje ieder ander dat die 'zin' niet wordt geaccepteerd. Omdat deze totaal niet logisch is of zelfs gevaarlijk zou kunnen zijn. En als je als prepuberend kind je zin niet dreigt te krijgen, dan zijn er twee basale gedragingen die naar de mening van het kind zouden kunnen werken. Dat is één: overdreven bewijsmateriaal presenteren dat het gedrag of de wens volledig normaal zou moeten maken. Zoals in het geval van de complotgekkie 'bewijzen' dat het vooral de politie is die provoceert en dat het daarom normaal is om zo'n politiebusje of agent omver te trappen en te schoppen. Of twee: keihard janken. Zo'n complotgekkie jankt dan vooral leuzen en zinnen waar geen touw aan vast te knopen is. En gebruikt geweld.

Ik hoor je nu hardop denken: "Vergelijkt hij zijn dochter nu echt met een complotgekkie?". Natuurlijk niet. Alleen de gedragingen lijken, vind ik, vaak op elkaar. Mijn dochter heeft daarentegen wél een gezonde kop met hersens en gebruikt deze in het overgrote deel van de gevallen ook.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Schreeuwt niet alleen dat ze het goed voor heeft met een ander, maar handelt hier ook naar. En zij weet wél heel goed wat 'oorzaak en gevolg' betekent. Daarmee verdíént zij de aandacht die ze krijgt, in plaats van het te moeten opeisen met geweld.

Gelukkig gaat het prepuberen van mijn dochter vanzelf over. Helaas geldt dit meestal niet voor het prepuberende gedrag van een complotgekkie. Het enige wat daarbij helpt is ze niet de aandacht en beroemdheid te geven waar ze zo naarstig naar op zoek zijn, maar ze juist te negeren. Iets wat overigens ook goed werkt als middel tegen een prepuberende jongedame, zo ondervond ik laatst.

Robin